

Nieuwsbrief Protestantske Gemeente De Gaastmar 28 augustus 2020

Eind augustus alweer. Maandag beginnen ook in de laatste regio van ons land de scholen weer. Dan wordt het weer stiller in het dorp. Vanaf volgende week zondag beginnen in de ring IJlst ook weer de diensten in de eigen kerken. Ook in Gaastmeer. We kijken nu al met een schuin oog naar het weerbericht voor volgende week, want we hopen natuurlijk dat onze eerste dienst, op 6 september, weer een dienst aan It Piel kan zijn. In de volgende nieuwsbrief hoort u er meer over.

Zondag 30 augustus is dus ook voorlopig de laatste zondag dat de voorgangers van de ring een gezamenlijke dienst houden. Aan die dienst werken maar liefst vijf voorgangers mee, waaronder Ludwine. Dat moet dus wel héél mooi worden. Het thema van de dienst is 'Ynsicht jout Romsicht' en de mooie foto die erbij hoort, wil ik u in deze nieuwsbrief niet onthouden.

Als u de dienst in IJlst bij wilt wonen: u bent van harte welkom. U hoeft zich niet vooraf op te geven.

Maar u kunt de dienst ook zoals gewoonlijk bekijken en beluisteren via www.kerkdienstgemist.nl.

De voorgangers in de ring denken momenteel na over een manier om ook in de toekomst af en toe een dienst gezamenlijk te verzorgen. U hoeft al dat moois van de online diensten dus ook in de toekomst niet helemaal te missen.

Volgende week is ook de laatste week dat de nieuwsbrief in deze vorm verschijnt. Nu we elkaar weer kunnen ontmoeten en weer wekelijks kerkdiensten houden met de daarbij horende mededelingen, wordt een wekelijkse nieuwsbrief wat veel. Maar ook voor de nieuwsbrief geldt: we gaan wel door! Na volgende week verschijnt de nieuwsbrief wat minder frequent, en ook niet meer op vaste tijdstippen. Regel wordt: er komt een nieuwsbrief als er nieuws is. En dat is vaak genoeg! Blijft u dus vooral uw foto's, gedichten en gebeden opsturen, want die maken de nieuwsbrief zo mooi en waardevol. O ja en dan hebben we ook nog een verrassing voor u in petto, maar wat dat is, blijft natuurlijk een verrassing.

Wel en wee

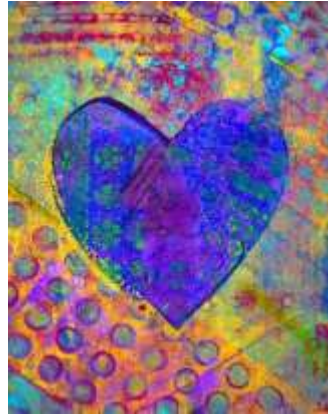
Dit keer beginnen we met goed nieuws: Rinze jr. is op 27 augustus weer thuisgekomen! Wat een feest voor hem en zijn hele familie. Rinze sr. zal het feest wat ingetogener vieren, want hij is te pakken genomen door een zwerm wespen. Er moest een bezoek aan de huisarts aan te pas komen om de gevolgen te bestrijden.

Bart van der Meer herstelt van de verwondingen en de operatie, en gelukkig kan hij dat op Terschelling doen. De geruchten gaan dat om die reden de chirurgen van het Martiniziekenhuis in Groningen de operatietijd hebben aangepast aan de vertrektijd van de boot. Of zoiets. Dat is nog eens meedenken met de patiënt.

De heer Wiebs Leenstra van het Hellingpaed moest met spoed voor onderzoek naar het ziekenhuis. Hij is inmiddels weer thuis, maar verder onderzoek is nodig.

Wij wensen iedereen die pijn of zorgen heeft,
weer heel veel sterkte, geduld en moed toe.

Dit hart is bedoeld voor onder de riem. We
willen ermee uitspreken dat we met iedereen
meeleven en elkaar tot steun willen zijn.

Mijn kind

Voor de tweede keer een gedicht uit het boekje Martinigedichten, beschikbaar gesteld door Maurits en Brechtje Dantuma. Opnieuw een mooi gedicht, met een slotzin die je raakt. God troost ons als we weer eens aan het stamelen zijn: 'Vóór je zegt "Onze Vader", heb ik allang gezegd "Mijn kind".

Echt leven is steeds opnieuw geboren worden

Heer...

Ik weet dat mijn leven nodig heeft:
vaste tijden van rust, van zwijgen, van concentratie en gebed.
En ik zou een zodanige orde in mijn leven willen aanbrengen,
dat die tijden erin voorkomen om mij in het gebed, door U,
te laten brengen tot innerlijke orde, reinheid en rust.

Maar...

's Morgens stap ik te laat uit mijn bed.
Overdag komt er niets van
en 's avonds val ik biddend in slaap,
of zwerven mijn gedachten bij U vandaan.
Wel 'Here, mijn God', maar geen 'amen'.
Ik zou willen knielen voor een stoel of voor mijn bed, om in houding
uit te drukken de eerbied voor U,
zo mijn geest te dwingen tot concentratie.....
Het is er niet meer bij, verleerd in een koude winter...
Wondergraag zou ik trouw zijn, en ik ben het niet, Heer.
Meermalen kan ik U niet vinden, U bent zo ver...

Mijn kind...

*Toch ben ik dichtbij, dichterbij dan je denkt.
Probeer je in mijn tegenwoordigheid te stellen,
probeer het nogmaals, en nogmaals...
Jouw proberen: voor Mij is het al bidden.
Jouw stamelen is wierook voor mijn aangezicht.
Ik kan het niet nalaten naar je uit te zien;
hoe graag hoor ik de stille stem van je hart,
één en al oor ben ik dan.
Strand je halverwege: begin dan opnieuw.
Vóór je zegt 'Onze Vader', heb ik allang gezegd:
'MIJN KIND'.*

Bijzondere foto

Ziet u ook wat de fotografe zag toen ze omhoog keek? Het blauw tussen de wolken heeft de vorm van een lam.

Attie Bak maakte de foto en het moet, zo zegt ze, het Lam Gods wel zijn.

Wat een bijzondere foto!

Tot slot

Volgende week weer een nieuwsbrief.

Met een groet namens de kerkenraad, Anneke van Mourik

PS. Denkt u nog aan het weghalen van de kinderbijbels uit het lokaal?